

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 26. Mors probis læta, plena solatiis, optata. Ex Veteri. Ex Novo. Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Mors Sanctorum somnus potius est, quam mors. S. Joan. Damascenus orth. fid. l. 4. c. 16.

Sanctorum mors somnus est; peccatorum verò mors est: quia in Inferno pœnæ vivunt, vitæ pereunt. S. Chrysol. f. 96.

Venit quidem mors, sed somnus erit dilectis Domini. S. Bernardus f. 28.

§. XXVI.

Mors probis læta, plena solatiis, optata.

Ex Veteri.

ET sicut dies mercenarii dies ejus. Job. 7. 1. Mercenarius enim dies suos citò desiderat transire; ut ad præmium perveniat. Sic justus. Hugo Card. hic.

Expecto, donec veniat immutatio mea. Job. 14. 14. Symmachus: *donec veniat nativitas mea.*

Putredini dixi: pater meus es; mater mea, & soror mea vermicibus. Job. 17. 14. Origenes hic: ut pueri consolatores habent parentes; sic ego mortem, & putredinem.

Ridebit in die novissimo. Prov. 31. 25. Sept. *gaudebit in diebus novissimis.* Syrus: *exultabit in die extremo.* Per diem novissimum accipe mortem q. d. virago hæc probè, & strenuè operata est omnè bonum per totam vitam: quare in morte bene sibi conscia, & sperans præmia cœlestia, non tristabitur, sed ridebit, & exultabit. Cornelius hic.

Ex Novo, Patribus, & aliis.

Voca operarios. Matth. 20. 8. Non vocantur hic nobiles; non aurò, & purpurâ fulgentes; non sublimes Philosophi; sed soli operarii: de solis operibus hic sermo. Quamvis hodie, durante Mundi hujus die, non nisi de sola scientiâ, dignitatibus, & nobilitate, habeatur mentio; in mortis tamen hora non nisi de operibus agitur. Tunc magis proderit, injurias propter Deum remisisse, & cum inimico in gratiam rediisse; quam eximias illas Julii Casaris victorias obtinuisse. Tunc majori dignus laude censetur unicus humilitatis actus; quam omnis illa à Scriptoribus celebrata Alexandri M. majestas. Unica tunc in egenos erogata elemosyna majoris ponderis futura est; quam amplissima Croesi opes. Bessius D. Septuag.

Dicite filia Sion &c. Matth. 21. 5. Verbum propositum est verbum Dei ad sanctos Angelos ut loquatur amicabilem animam sanctam, bonam, & justam, ab hac vita recedenti, tanquam concivi eorum, & cohæredi dicentis, dicite: *ecce rex tuus*, quem tam ardentè desiderasti; amasti; & cui tam fideliter servisti. S. Vincent. Ferr.

Nongustabunt mortem. Marci 8. 39. Decentissimo verbò sanctos mortem gustare testatur; à quibus nimirum mors corporis quasi libando gustatur; vita verò animæ veraciter possidendo tenetur. V. Beda hic.

Secundum verbum tuum in pace. Luc. 2. 29. Proprium justorum est, mori in pace. Abraham dicitur Gen. 15. 15. *Tu ibis autem ad patres tuos in pace*, Stella hic.

Misit servum suum horâ cœnæ. Luc. 14. 17. id est, in fine vitæ, ait Anselmus. An mors potest hora cœnæ vocari? quid mortis horribus cum epuli voluptatibus? sanè justorum mors convivium est, cœlestibus epulis præparatum. Escobar t. 6. par. Chr. l. 5. Sect. 1. obs. 2.

Non habemus, quod in morte metuamus; si nihil, quod timendum sit, vita nostra committit. S. Ambros. l. de bono mortis c. 8. O vita secura, ubi pura conscientia! ô, inquam, vita secura, ubi absque formidine mors expectatur; imò & expectatur; cum dulcedine, & excipitur cum devotione. S. Bernardus serm. exhortatorio ad milites templi c. 1.

Non sic vixi, ut pudeat me inter vos vivere. Sed nec mori timeo; quia bonum Dominum habemus. S. Ambros. dixit moriens. Cornelius in Gen. 50.

Mors Christianis ludus est. Prudentius hymno de S. Vincentio.

In morte triumphat, cui non dominatur iniquitas in vita. Guarricus Abb. f. 3. de adv. D.

Cygnus cum ad mortem appropinquat, dulcissime canit: nam ut Aristoteles in Problem: in morte accedit sanguis ad cor; sanguis autem cygni est valde generosus, qui illum canere facit. Sic virtutes faciunt justos hilariter mori. Diez conc. 3, in Purif. B. V.

§. XXVII.

Mors probis beata, honorifica, non defletur.

Ex Veteri.

Moritur Josue, & nullò planctu sepelitur. Jos. 24. Moyses obit. Deut. 34. 7. 8. & cum planctu sepelitur. Cur? Moyses mors peccatorum mortem figurabat; Josue justorum. S. Hieron. ep. ad Paulam de obitu Bleisillæ: in Moysè, id est, in Lege veteri, sub peccato Adam omnes tenebamur; & ad inferos descendentes consequenter lacrymâ prosequerentur, secundum Apostolum, qui ait Rom. 5. 14. *regnavit mors ab Adam usque ad Moysen.* In Jesu verò (seu Josue) id est, in Evangelio, per quem justo paradysus est apertus, mortem gaudia prosequuntur. Escobar t. 1. mir. Chr. l. 10. obs. 7.

Ad vesperum demorabitur fetus & ad matutinum lætitia. Pl. 29. 6. Ubi ex PP. sententia vespertinò tempore lex peccatoribus tradita designatur; matutinò autem gratia justorum. Ad vesperum fletus, cum peccatores obeunt; ad matutinum lætitia, cum justi decedunt. Id. ib.

Date ei de fructu manuum suarum. Prov. 31. 31. Anima sancta audiet in hora mortis à S. Angelis: *date ei &c.* scilicet, date ei mercedem, & gloriam, pro meritò heroicorum actuum, quos manibus operata est. ita Salonius. Cornelius hic.

Tempus putationis advenit. Cant. 2. 12. Mors justis est sicut putatio arboris: sicut enim